

Nr 484.

Av herr **Osberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 234, angående anslag till lantbruksstyrelsen m. m.*

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen den 17 mars 1933 nr 234 angående anslag till lantbruksstyrelsen m. m. får undertecknad anföra följande.

Den i nämnda proposition föreslagna omorganisationen av lantbruksstyrelsen går ut på bland annat en uppdelning av lantbruksbyrån på tvenne byråer samt överflyttande av stuteriärendena till lantbruksstyrelsen, ävensom i samband härmed och på grund av ökat arbete i övrigt inom olika grenar av lantbruksstyrelsens förvaltningsområde upprättandet av ett flertal nya befattningar. Endast beträffande fiskeribyrån har ej föreslagits någon ändring i den nuvarande organisationen.

Förslag till lantbruksstyrelsens nuvarande organisation framlades i ett år 1918 av särskilda sakkunniga för omorganisation av lantbruksstyrelsen avgivet betänkande. Vad angår fisket föreslogs därvid att den förutvarande fiskeribyrån skulle uppdelas på tvenne avdelningar, en för salt- och en för sötvattensfisket, och att för handläggande av ärenden på den ena avdelningen skulle inrättas en byrådirektörsbefattning. I betänkandet voro dock de sakkunniga inne på frågan, dels huruvida fiskets ställning möjligen kunde försvara dess utbrytande ur lantbruksstyrelsen och upprättande av en särskild fiskeristyrelse, dels, om detta ej ansåges lämpligt, huruvida ej tvenne jämställda fiskeribyråer borde upprättas inom lantbruksstyrelsen. De sakkunniga ansågo sig dock för det dåvarande ej böra föreslå vare sig den ena eller den andra lösningen. I infortrat yttrande över nämnda betänkande tillstyrkte lantbruksstyrelsen i stort sett detsamma. I särskild härtill fogad reservation hemställde dock byråcheferna Nordqvist, Ewe och Egerström om upprättande av en särskild fiskeristyrelse i enlighet med en tidigare av byråchefen Nordqvist upprättad P. M. Riksdagen beslöt emellertid i enlighet med de sakkunnigas i betänkandet framlagda förslag.

Enligt min mening måste dock allvarliga betänkligheter resas mot ett dylikt förhållande. Fisket intager otvivelaktigt en särställning gentemot lantbruksstyrelsens övriga förvaltningsgrenar och detta såväl med hänsyn till fiskeriärendenas egen beskaffenhet som med hänsyn därtill, att fiskeribyrån även omhänderhar den undersöknings- och försöksverksamhet som är förknippad med de administrativa fiskeriärendenas behandling på ett helt annat sätt än vad som är fallet inom lantbruksstyrelsens övriga förvaltningsgrenar.

Enligt den utredning som föregått den föreliggande propositionen har arbetet inom fiskeribyrån under senare år i hög grad ökat, relativt t. o. m. mera än inom lantbruksbyrån. Härtill kommer att den nyssnämnda undersöknings-

och försöksverksamheten erhållit en betydligt större omfattning. Detta kommer till synes såväl genom den nyinrättade undersöknings- och försöksanstalten för sötvattensfisket vid Drottningholm, för vilken anstalt föredraganden för ärenden rörande sötvattensfisket skall vara föreståndare, som även i den omständigheten att föredraganden för ärenden rörande saltvattensfisket i egenskap av medlem i Hydrografisk-biologiska kommissionen fungerar såsom föreståndare för det för några år sedan uppförda havsfisklaboratoriet i Lysekil och för hela den för saltvattensfisket nödvändiga undersöknings- och försöksverksamheten. Fiskeribyrån har därför alltmärlar kommit att intaga en fristående ställning inom lantbruksstyrelsen.

Om riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts förslag skulle lantbruksstyrelsen utvidgas med en ny betydande förvaltningsgren nämligen stuteriväsendet. Styrelsen skulle därigenom bliva mycket stor och arbetsbördan för verkschefen alltför betungande. Lantbruksstyrelsen skulle också bliva mycket oenhetlig, då den utom lantbruket med allt vad därtill hör även skulle omfatta den fristående fiskerinäringen.

Det synes mig därför uppenbart, att både lantbrukets och fiskerinäringens intressen i administrativt hänseende skulle bliva bättre tillgodosedda, om fiskerinäringen utbrötes ur lantbruksstyrelsen och erhöU en särskild administration. Fiskerinäringen är i så stort behov av omvårdnad från det allmännas sida och är av så stor betydelse för landet, att den redan därför i statsförvaltningen bör företrädas av en särskild styrelse. En sådan organisation skulle bliva till båt- nad både för lantbruket och fisket. Jag är dock ej beredd att nu avgiva något förslag härtill. Härför erfordras givetvis en närmare utredning. Jag anser dock frågan härom vara av en så stor betydelse för såväl lantbruket som för fiskerinäring, att en sådan utredning bör komma till utförande. Den av mig nu föreslagna organisationen torde icke behöva medföra någon avsevärd kostnadsökning.

Vid en sådan utredning torde ock böra övervägas om ej fiskeristatistiken borde överföras till den av mig ifrågasatta fiskeristylelsen. Då jag sålunda föreslår en sådan utredning, låge det för mig närmast till att yrka avslag på Kungl. Maj:ts förevarande proposition. Då det emellertid torde vara angeläget, att viss omorganisation kommer till stånd, vill jag icke framställa något avslagsyrkande utan inskränker mig till att begära utredning angående inrättande av en fristående fiskeristylelse.

Under återopande av vad här framförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning angående inrättande av en särskild fiskeristylelse för fiskerinäringen och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 4 april 1933.

Oscar Osberg.